

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-253 d.d.
3 juli 2014
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter, drs. A. Adriaansen en mr. J.W.H.
Offerhaus, leden en mw. mr. M. Nijland, secretaris)**

Samenvatting

De bank heeft aan Consument een consumptief krediet verstrekt. De maximale leencapaciteit van Consument is, zowel ten tijde van het aangaan van de kredietovereenkomst als na haar pensionering, binnen de destijds geldende Nibud normen gebleven. Consument stelt zich echter op het standpunt dat de bank haar maximale leencapaciteit niet louter op basis van de standaard Nibudnormen had mogen berekenen, maar had moeten onderzoeken in hoeverre haar reële bestedingspatroon hiervan afweek. De Commissie overweegt als volgt. Op grond van art. 4:34 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) mag een kredietaanbieder geen krediet verstrekken als dit niet verantwoord is. De open norm van art. 4:34 Wft is in overleg met de toezichthouder nader ingevuld door de marktpartijen. Afsproken is dat kredietverstrekkers bij het vaststellen van de maximale leencapaciteit van normatieve bedragen mogen uitgaan die jaarlijks op advies van het Nibud worden vastgesteld. Dit gaat om de zogenoemde basisnorm en woonlastnorm. Andere vaste lasten die doorgaans deel uitmaken van het huishouden zijn reeds verwerkt in deze basisnorm. De bank heeft dan ook niet in strijd met haar zorgplicht gehandeld door voor de vaststelling van de maximale leencapaciteit uit te gaan van de Nibud normen. De vordering wordt afgewezen.

Consument,

en

ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:

- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van 2 oktober 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat beide partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden. Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 24 juni 2014 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

- 2.1. Op 6 november 2007 heeft Consument bij Aangeslotene een flexibel krediet met een kredietsom van € 15.000,- afgesloten. De effectieve rente bedroeg 9,3% op jaarbasis.
- 2.2. Op 14 maart 2008 hebben partijen een nieuwe kredietovereenkomst gesloten waarbij de kredietsom is verhoogd tot € 21.000,- tegen 12,7% rente per jaar. De maandlast van het krediet bedroeg € 315,-.
- 2.3. In december 2008 heeft Consument de 65-jarige leeftijd bereikt. Een aantal maanden na het afsluiten van de tweede kredietovereenkomst werd Consument 65 en diende zij overeenkomstig artikel 7 van de toepasselijke Productvoorwaarden verhoogd te gaan aflossen met 1/120^e deel van de op het tijdstip van het bereiken van de 65-jarige leeftijd geldende limiet per maand. De maandlast bleef € 315,-.
- 2.4. Aangeslotene heeft de maximale leencapaciteit van Consument na pensionering op basis van de Nibud (Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting) normen vastgesteld op € 368,- per maand. (Verschil inkomen en uitgaven. Inkomen: AOW € 1.025, AOW ex-partner € 389,- en Pensioen € 71,-. Uitgaven: Woonlast € 325,- (bruto) en Norm levensonderhoud € 792,-)

3. De vordering en grondslagen

- 3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot het kwijtschelden van (een deel) van de uitstaande kredietsom.
- 3.2. Aan haar vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar jegens haar is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht. Van Aangeslotene had verwacht mogen worden dat zij een inventarisatie had gemaakt van al haar reële inkomsten en uitgaven in plaats van uit te gaan van de standaard Nibud normen. Het feit dat de lening op basis van de geldende kredietnormen verstrekt had *kunnen* worden, betekent niet dat de lening aan Consument verstrekt had *mogen* worden. Aangeslotene had het verzoek tot verhoging van de uitstaande kredietsom dienen te weigeren. Bovendien was een consumptief krediet geen passend product.
- 3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

- 4.1. De Commissie stelt vast dat Aangeslotene in maart 2008 een consumptief krediet aan Consument heeft verstrekt. Niet weersproken is dat de maximale leencapaciteit van Consument zowel ten tijde van het aangaan van de kredietovereenkomst als na haar pensionering binnen de destijds geldende Nibud normen is gebleven. Consument stelt zich echter op het standpunt dat Aangeslotene haar maximale leencapaciteit niet louter op basis van de standaard Nibudnormen had mogen berekenen, maar had moeten onderzoeken in hoeverre haar reële bestedingspatroon hiervan afweek. Aangeslotene had vervolgens moeten concluderen dat sprake van overkreditering

- zou zijn en het krediet moeten weigeren. Bovendien was een consumptief krediet in dit geval geen passend product voor Consument.
- 4.2. De Commissie overweegt als volgt. Op grond van art. 4:34 van de Wet op het financieel toezicht (Wft) mag een kredietaanbieder geen krediet verstrekken als dit niet verantwoord is. Aan de hand van de inkomsten en uitgaven van de klant dient vastgesteld te worden welk bedrag maximaal geleend mag worden. De open norm van art. 4:34 Wft is in overleg met de toezichthouder nader ingevuld door de marktpartijen. Afgesproken is dat kredietverstrekkers bij het vaststellen van de maximale leencapaciteit van normatieve bedragen mogen uitgaan die jaarlijks op advies van het Nibud worden vastgesteld. Dit gaat om de zogenoemde basisnorm en de woonlastnorm. Andere vaste lasten die doorgaans deel uitmaken van het huishouden zijn reeds verwerkt in deze basisnorm. In het algemeen kan van een bank dan ook niet verwacht worden dat zij bij een relatief eenvoudig product als een consumptief krediet een inventarisatie maakt van alle *daadwerkelijke* lasten van haar klant. De *objectieve* Nibudnormen volstaan hiervoor, tenzij de bijzondere omstandigheden van het geval hieraan in de weg staan.
- 4.3. Gelet op het voorgaande heeft Aangeslotene niet in strijd met haar zorgplicht gehandeld door voor de vaststelling van de maximale leencapaciteit uit te gaan van de basisnorm, en aldus geen inventarisatie te maken van vaste lasten als voor de aanschaf van sigaretten, kosten in verband met het aanhouden van een auto en een aantal verzekeringen, nu deze immers verondersteld worden te zijn opgenomen in het bedrag voor de basisnorm. Er zijn de Commissie ook geen bijzondere omstandigheden gebleken op basis waarvan dit in casu anders zou moeten zijn en Aangeslotene het krediet had moeten weigeren. Nu, als onder r.o. 4.1. is vastgesteld, evenmin sprake is geweest van overkreditering, dient dit onderdeel van de vordering te worden afgewezen.
- 4.4. Voor zover de stelling van Consument erop ziet dat een consumptief krediet geen passend product was, treft dit geen doel nu dit immers de enige mogelijkheid was waarin een lening met consumptieve doeleinden vorm gegeven zou kunnen worden. Consument heeft ook anderszins onvoldoende aannemelijk gemaakt dat een consumptief krediet niet geschikt was.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering bij bindend advies af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor [kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan](https://www.kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan)